

Mrtví

Hradišťan

Stále jsou naši mrtví s námi
A nikdy vlastně nejsme sami
A přicházejí jako stíny
Ve vlasech popel kusy hlíny

Tváře jakoby vymazané
A přece se jen poznáváme
Po chrpách, které kvetly vloni
Slabounce jejich ruce voní

Tváře jakoby vymazané
A přece se jen poznáváme
Po chrpách, které kvetly vloni
Slabounce jejich ruce voní

Tiše mně zdraví jako svého
Hrbáčka času přítomného
Stále jsou naši mrtví s námi
A nikdy vlastně nejsme sami